Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

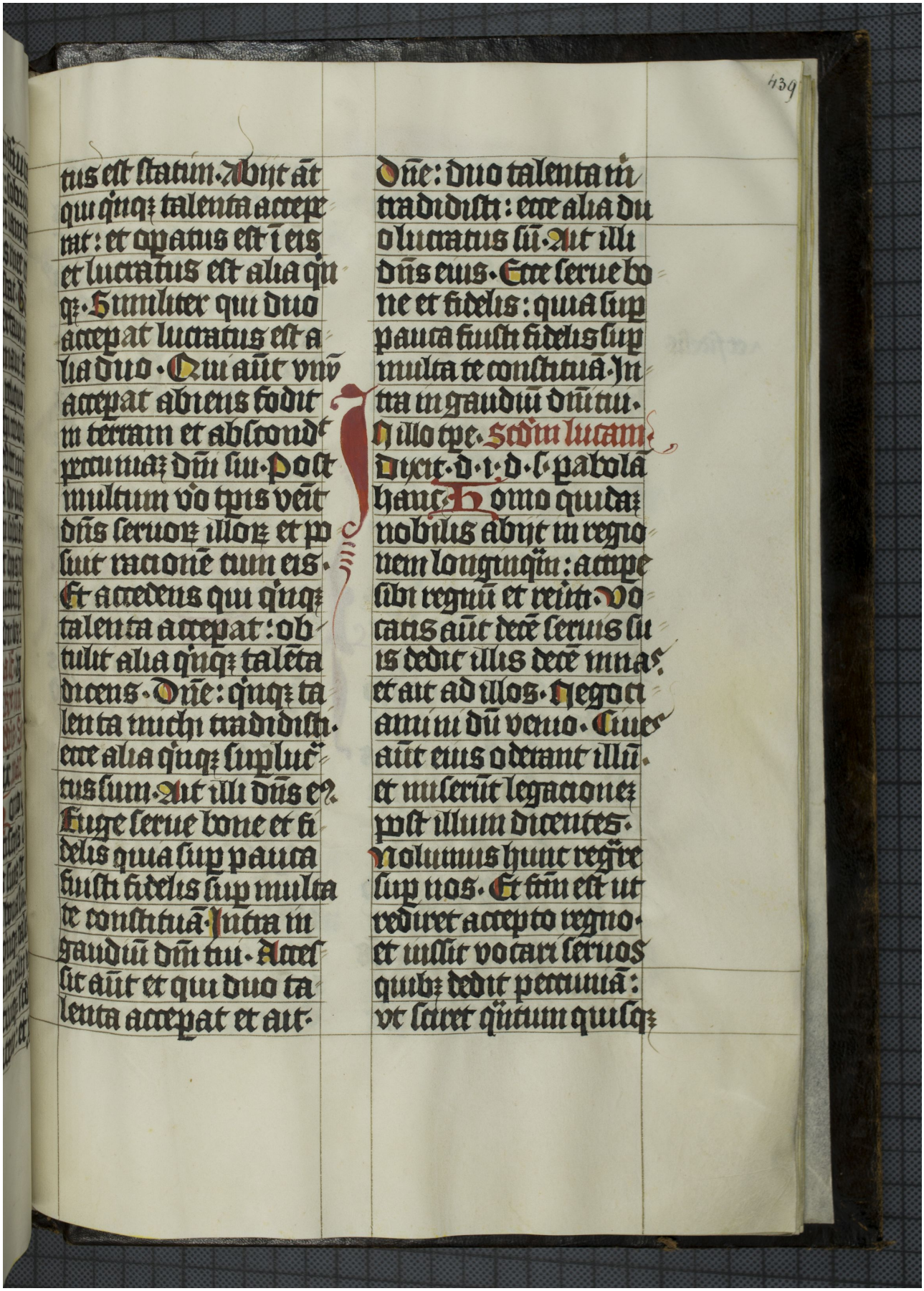

439

tus est statim. Abiit ãt
qui q̃nq̃ talenta accep
rat: et ꝓfectus est ĩ eis
et lucratus est alia q̃n
q̃. Similiter qui duo
accepit lucratus est a
lia duo. Qui aũt vnũ
accepit abiens fodit
in terram et abscondit
pecuniã dñi sui. Post
multum vero tpis venit
dñs seruorũ illorũ et po
suit racionẽ cum eis.
Et accedens qui q̃nq̃
talenta acceperat: ob
tulit alia q̃nq̃ talẽta
dicens. Dñe: q̃nq̃ ta
lenta mihi tradidisti.
ecce alia q̃nq̃ superluc̃
tus sum. Ait illi dñs eius
Euge serue bone et fi
delis quia super pauca
fuisti fidelis super multa
te constituã. Intra in
gaudiũ dñi tui. Acces
sit aũt et qui duo ta
lenta acceperat et ait.
Dñe: duo talenta mi
hi tradidisti: ecce alia du
o lucratus sũ. Ait illi
dñs eius. Ecce serue bo
ne et fidelis: quia super
pauca fuisti fidelis super
multa te constituã. In
tra in gaudiũ dñi tui.
In illo tpe. Secũdũ lucam
dixit. d. i. d. c. parabolã
hanc. Homo quidã
nobilis abiit in regio
nem longinquã: accipe
re sibi regnũ et reuerti. Vo
catis aũt decẽ seruis su
is dedit illis decẽ minas
et ait ad illos. Negocia
mini in dũ veniã. Ciues
aũt eius odiebant illũ.
et miserũt legationem
post illum dicentes.
Nolumus hunc regnare
super nos. Et factũ est ut
rediret accepto regno.
et iussit vocari seruos
quibus dedit pecuniã:
vt sciret q̃ntum quisq̃